علمی _ پژوهشی

سنتز و تعیین مشخصات فیلمهای نانوکامپوزیت متشکل از نانوسلولز تمپو اکسید شده و اکسید گرافن

هیرسا جویا اردکانی، محمد طلائی پور **، امیر هومن حمصی، بهزاد بازیار گروه مهندسی صنایع چوب و کاغذ، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

۲۲ دوفرسنه

گروه کاغذ، چاپ سه بعدی و مواد زیستی، انستیتو پلی تکنیک LGP J، گرنوبل، فرانسه

چكيده: در اين پژوهش، فيلمهاى متشكل از نانوفيبرهاى سلولزى تمپو اكسيد شده تهيه شده از خمبر كرافت سفيدسازى شده ى اكاليټوس واكسيد گرافن با روش قالب گيرى محلول توليد شدند. ساختار ريخت شناسى، پايدارى حرارتى و ويژگى هاى مكانيكى فيلمهاى نانو كامپوزيت نانوفيبرهاى سلولزى تمپو اكسيد شده و اكسيد گرافن (TOCNF/GO) با پراش پرتو ايكس (XRD)، طيف سنجى فروسرخ تبديل فوريه (FTIR)، ميكروسكوپ الكترونى رويشى (SEM)، تحليل گرمايى وزن سنجى (TGA) و آزمون مقاومت كششى مورد بررسى قرار گرفتند. نتايج به دست آمده از طيف XRD، طيف SET و مشاهدههاى هذان و مشاهدهاى انانو كامپوزيت با ساختار همگا مان دادند كه نانوفيبرهاى سلولزى تمپو اكسيد شده و اكسيد گرافن قادر به تشكيل فيلمهاى نانو كامپوزيت با ساختار همگن در درصدهاى وزنى كم اكسيد گرافن هستند. در مقايسه با فيلمهاى نانوفيبرهاى سلولزى تمپو اكسيد شده (TOCNF/GOD) مانكين مقاومت كششى فيلمهاى نانو كامپوزيت نانوفيبرهاى سلولزى تمپو اكسيد شده و را تر در محماي يانو كامپوزيت با ساختار ميانگين مقاومت كششى فيلمهاى نانو كامپوزيت نانوفيبرهاى سلولزى تمپو اكسيد شده (TOCNF/GOO) مانگين مقاومت كششى فيلمهاى نانو كامپوزيت نانوفيبرهاى سلولزى تمپو اكسيد شده (TOCNF/GOO) مانگين مقاومت كشم فيلمهاى نانو كامپوزيت نانوفيبرهاى سلولزى تمپو اكسيد شده و مرا درصد وزنى اكسيد مرازمن فيلمهاى نانو كامپوزيت نانو كامپوزيت نانوفيبرهاى سلولزى تمپو اكسيد شده و مرا د درصد وزنى اكسيد كرافن (%TOCNF/GOO)، ۱۹ درصد افزايش يافت كه از نظر آمارى معنى دار نبود. همچنين ميانگين مقاومت مرازمي فيلمهاى نانو كامپوزيت نانوفيبرهاى سلولزى تمپو اكسيد گراماي وزن سنجى نشان داد كه دماى تخريب مرازمى فيلمهاى نانو كامپوزيت نانوفيبرهاى سلولزى تمپو اكسيد شده و ۳ درصد وزنى اكسيد گرافن (%TOCNF/GO0)

کلمات کلیدی: نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده، خمیر اکالیپتوس، اکسید گرافن، فیلم نانو کامپوزیت

KEYWORDS: TEMPO-oxidized cellulose nanofibers; Eucalyptus pulp; Graphene oxide; Composite film

مقدمه

قابل توجه، از نظر علمی و صنعتی مورد توجه هستند [۱]. نانوکامپوزیتهای زیست تخریب پذیر از پلیمرهای زیستی مانند نانوکامپوزیتها یا نانوهیبریدهای بر پایهی پلیمر زیستی و پرکننده در مقیاس نانو، به علت کارآمدی زیستی و بهبود عملکرد

⁺E- mail: m.talaeipoor@srbiau.ac.ir

خواص مكانيكي ضعيف آنها است. بنابراين، پژوهش هاي متعددي برای بهبود خواص مکانیکی فیلمهای بر پایهی پلی ساکارید انجام شده است [17-17]. اصلاح پليمرها با مواد معدني، روشي براي بهبود خواص پليمر از جمله استحكام مكانيكي آنها است [١٧-١٩]. از طرف دیگر، در حال حاضر، استفاده از گرافن و اکسید گرافن در پژوهشهای مواد، توجه فوق العادهای را در زمینههای مختلف از جمله زیست پزشکی به خود جلب کرده است [۲۰-۲۲]. گرافن، صفحهای دو بعدی از کربن هیبرید شده SP² که در یک شبکه شش ضلعی چیده شده است، دارای خواص مکانیکی و الکتریکی مختلفی است که آن را برای تقویت ماده زمینه پلیمری مناسب می کند. در یژوهش های متعددی از نانوصفحههای اکسید گرافن یا اکسید گرافن احیاشده⁷ به منظور تقویت پلیمرها از نظر مکانیکی یا الکتریکی استفادہ شدہ است [۲۳–۲۶]. نتایج این پژوهش ها نشان داده است که برای به دست آوردن بهترین ویژگیها، توزیع یکنواخت گرافن در ماده زمینه پلیمری ضروری است. سطح ویژه وسیع اکسید گرافن دارای گروههای عاملی OH-، -OH و O = O – و C = O است که آن را آبدوست کرده و به راحتی در آب و همچنین برخی از حلالهای آلی قابل پخش میکند [۲۷] و در نتیجه ساخت آسان فیلمهای شامل اکسید گرافن با روش قالب گیری محلول را امکان پذیر می سازد. بر اساس پژوهشهای انجام شده [۲۸–۳۰] اکسید گرافن می تواند در ماده زمینهی پلیمری انتخابی، به منظور ساخت نانوکامپوزیتهای بر پایهی اکسید گرافن با خواص مکانیکی و حرارتی عالی، به طور یکنواخت پراکنده شود. از آنجائی که اکسید گرافن از گرافیت ارزان قيمت تهيه مى شود، مزيت قيمتى فوق العادهاى نسبت به نانولوله هاى کربنی⁸ دارد، که باعث تشویق انجام پژوهش روی کامپوزیتهای پلیمری/اکسید گرافن شده است [۳۱–۳۳]. فنگ و همکاران [۲۰] فيلمهاى نانوكامپوزيت انعطاف يذير متشكل از اكسيد گرافن و سلولز باكترى توليد كردند. آنها با استفاده از ميكروسكوپ الكتروني روبشی و یراش اشعه X نشان دادند که نانوصفحههای اکسید گرافن در ماده زمینه سلولز باکتری به طور یکنواخت پراکنده شدهاند. همچنین نتایج این پژوهش افزایش ۱۰ درصدی مدول یانگ^{۱۰} و افزایش ۲۰ درصدی مقاومت کششی را در فیلمهای شامل سلولز

پلیساکاریدها، پروتئینها و چربیها ساخته میشوند. سلولز به عنوان یک ماده تجدیدپذیر، زیست تخریب پذیر و غیرسمی، فراوان ترین پلیمر طبیعی روی زمین است که از طریق فتوسنتز به میزان ۱۰^{۱۲}–۱۰^۱ تن در سال تولید می شود [۲] و منبعی بزرگ برای تولید محصولات دوستدار محیط زیست است. در دهه ۱۹۸۰، تورباک^۱ و همکاران نانومادهای به نام نانوسلولز از سلولز استخراج کردند [۳]. از سال ۲۰۰۸ میلادی، نانوفیبرهای سلولزی توجه زیادی را به خود جلب کردهاند و در حال حاضر در کشورهای اروپایی، با توجه به مسائل محيط زيستي، توليد مقرون به صرفه آنها در اولويت است. نانوفيبرهاي سلولزي نسبت به فيبرهاي سلولزي چند ويژگي بيشتر دارند که آنها را برای کاربردهایی مانند بستهبندی [۴, ۵]، الكترونيك چاپي [8]، كاغذ سازي [٧, ٨]، كاميوزيتها [٩, ١٠] و داروسازی [۱۱] مفید میسازند. از آنجائی که نانوفیبرهای سلولزی حداقل یک بعد در مقیاس نانو دارند، سطح ویژهی بالایی داشته، در آب رفتار ژلمانندی دارند. همچنین شفاف و سازگار با محیطزیست هستند و ویژگیهای مکانیکی و سدکنندگی^۲ منحصربفردی را نشان میدهند. با وجود شناخت این ویژگیها، تولید نانوفیبرهای سلولزی در مقیاس صنعتی به علت کشف روشهای کاهش مصرف انرژی طی تیمار مکانیکی امکان پذیر شده است. تولید نانوفیبرهای سلولزی با استفاده از هموژنایزر، میکروفلویدایزر و گریندر ، به دلیل وجود تعداد زیادی گروههای هیدروکسیل سطحی که بر همکنشهای پیوند هیدروژنی وسیعی را بین نانوفیبریلها ایجاد میکنند، مقدار چشمگیری انرژی مصرف می کند. در دهه ی گذشته، پژوهش های متعددی منجر به کاهش مصرف انرژی و تسهیل نانوفیبریلاسیون شده است. در پنج سال گذشته، دو روش برای این منظور پیشنهاد شده است: فرآیندهای مکانیکی جديد و / يا اصلاح شيميايي الياف سلولزي. متداول ترين روش پیش تیمار مورد استفاده برای تهیهی میکروفیبریلهای سلولزی، تمپواكسيداسيون الياف سلولزي است. اين نوع نانوسلولز، گاهي نانوفيبريلهای سلولزی اکسيد شده⁶ نيز ناميده میشود. اکسیداسیون با استفاده از مادهی واسطه تمپو، شامل تبدیل گروههای هیدروکسیل به گروههای عاملی آلدئیدی و کربوکسیل در محیط آبی و دمای اتاق است. نقطه ضعف اصلی فیلمهای پلیمری زیستی

⁽¹⁾ Turbak

⁽r) Homogenizer

⁽d) Grinder

⁽v) Reduced Graphene Oxide (RGO)

⁽A) Feng

 $^{(\}mathbf{Y})$ Barrier properties

⁽۴) Microfluidizer

^(%) Tempo oxidized cellulose nanofibrillated (TOCNF)

⁽A) Carbon Nanotubes (CNTs)

^(1.) Young's modulus

نانوکامپوزیتهای کیتوزان و گرافن نسبت به دانههای کیتوزان به میزان ۲۰ درصد افزایش می یابد. همچنین اثر عاملهای pH، مدت زمان تماس، مقدار جاذب و مقدار یون کادمیم بر روی رفتار جذب این نانوکامپوزیت بررسی شد و نتیجهها نشان داد که بهینه میزان جذب یون کادمیم در محلول ۵۰ میلی گرم بر لیتر با pH برابر ۷ و مدت زمان تماس ۲ ساعت و میزان جاذب ۲۵ میلی گرم اتفاق می افتد. بر اساس آنچه در بالا به آن اشاره شد، هر چند در برخی پژوهشها، از اکسید گرافن به عنوان تقویت کننده در ماده زمینه پلیساکاریدی مانند سديم كربوكسى متيل سلولز، سلولز باكترى، كيتوزان، سلولز میکروکریستالین و نانوفیبرهای سلولزی استخراج شده از الیاف دمبرگ موز استفاده شده است، ولی با توجه به بررسیهای مؤلفین تاکنون هیچ گزارشی پیرامون استفاده از این ماده برای تقویت مادهزمینهی نانوفیبرهای سلولزی اصلاح شده ارائه نشده است. همچنین از آنجائی که از بین روشهای اصلاح شیمیایی فیبرهای سلولزی، رایجترین روش، که منجر به تولید نانوفیبرهای سلولزی با کیفیت بهتر می شود و قابلیت صنعتی شدن نیز دارد، روش تمپواکسیداسیون است، از اینرو در این پژوهش از پیش تیمار شیمیایی تمپواکسیداسیون و فرايند تيمار مكانيكى گريندينگ، براى استخراج نانوفيبرهاى سلولزی از خمیر کرافت سفیدسازی شدهی اکالیپتوس، استفاده شد و از نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده به عنوان ماده زمینه برای تولید فیلمهای نانوکامپوزیت در درصدهای وزنی ۰/۵، ۱/۵ و ۳ اکسید گرافن استفاده شدند. واکنش بین نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده و اکسید گرافن با استفاده از طیف سنجی FTIR نشان داده شد. ویژگیهای مکانیکی و پایداری حرارتی فیلمها به ترتیب با استفاده از آزمون مقاومت کششی و آزمون تحلیل پایداری حرارتی مورد ارزیابی قرار گرفت.

بخش تجربی (مواد، دستگاهها و روشها) _{مواد}

در این پژوهش از خمیر کرافت اکالیپتوس سفیدسازی شده، تهیه شده از چوب اکالیپتوس (برزیل) به عنوان ماده اولیه سلولزی استفاده شد. ۶،۶،۲،۲– تترا متیل پیپریدین – N– اکسیل (تمپو)، برمید سدیم، محلول هیپوکلریت سدیم (۱۵ درصد)، اسید کلریدریک و هیدروکسید سدیم از شرکت سیگما آلدریچ خریداری شدند و بدون هیچ خالصسازی بیشتری، استفاده شدند. صفحههای خشک اکسید گرافن

باکتری و ۵ درصد وزنی اکسید گرافن نسبت به فیلم سلولز باکتری نشان دادند. هان^۱ و همکاران [۱۸] فیلمهای کامپوزیت متشکل از کیتوزان و اکسید گرافن تهیه کردند. نتایج این پژوهش نشان داد که کیتوزان و اکسید گرافن میتوانند به صورت یکنواخت در هم مخلوط شوند و ویژگیهای مکانیکی فیلمهای کامپوزیت تهیه شده، به ویژه در حالت مرطوب، به طور معنی داری نسبت به فیلم کیتوزان افزایش یافتند. همچنین فیلمهای کامپوزیت، مدول ذخیره بالا تا ۲۰۰ درجه سلسیوس را نشان دادند. *وانگ ^۲ و همکاران* [۳۴] رابطهی بین حالت پراکندگی و اثر تقویت کنندگی اکسید گرافن در فیلمهای کامپوزیت اکسید گرافن و میکروکریستال سلولز را بررسی کردند. نتایج این پژوهش نشان داد که ویژگیهای مکانیکی فیلمهای كاميوزيت به طور قابل توجهي نسبت به فيلم ميكروكريستال سلولز بهبود یافت و رابطهی نزدیکی بین حالت پراکندگی و اثر تقویت کنندگی اکسید گرافن وجود دارد. یاداو^۳ و همکاران [۳۵] فیلمهای نانوکامپوزیت متشکل از سدیم کربوکسی متیل سلولز و اکسید گرافن تولید کردند. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که در مقاسه با فیلم سدیم کربوکسی متیل سلولز، مقاومت کششی و مدول یانگ فیلمهای نانوکامپوزیت متشکل از سدیم کربوکسی متیل سلولز و ۱ درصد وزنی اکسید گرافن به طور معنیداری افزایش یافتند. همچنین فیلمهای نانوکامپوزیت، مدول ذخیره تا ۲۵۰ درجه سلسیوس را نشان دادند. زو^۴ و همکاران [۳۶] اثر اکسید گرافن روی ویژگیهای نانوفیبرهای سلولزی استخراج شده از الیاف دمبرگ موز بررسی کردند. نتایج این پژوهش نشان داد که ویژگیهای کششی و حرراتی فیلمهای نانوکامپوزیت هنگامی که میزان اکسید گرافن تا کمتر از ۴/۴ درصد وزنی بود، بهبود یافت. *تقیزاده* و همکاران [۳۷] هیبرید نانوكامپوزیت كایرال نیكلدار بر پایهی اكسیدگرافن، نانولولهكربنی تکدیواره و پلیآنیلین تولید کردند. مطالعه جذب امواج مایکروویو روی این کامپوزیت نشان داد که نانوکامپوزیت دارای خاصیت جذب بسیار خوبی در فرکانس حدود ۱۰/۵ گیگا هرتز است و با توجه به اینکه اتلاف بازتابی در آن دیده شد، میتواند به عنوان گزینه خوبی برای اهداف رادار گریزی مورد استفاده قرار گیرد. *اسلامی و همکاران* [۳۸] نانو کامپوزیت بر پایه ی کیتوزان و نانوصفحه های گرافن عامل دار شده با گروههای عاملی آمینی، تولید کردند و به بررسی جذب یونهای فلزی کادمیم از محلولهای آبی توسط این نانوکامپوزیت پرداختند. نتایج این پژوهش نشان داد که میزان جذب یون کادمیم توسط

⁽¹⁾ Han

^(*) Yadav

⁽Y) Wang

⁽۴) Xu

(اندازه ذرات: ۲-۲/۰ میکرون) از شرکت Graphene laboratories, USA (اندازه ذرات: ۲-۲/۰ میکرون) از شرکت Graphene از آب دیونیزه استفاده شد. خریداری شد. در این پژوهش، در تمام آزمایشها از آب دیونیزه

دستگاهها

طیف سنجی فروسرخ تبدیل فوریه (FTIR)

به منظور گردآوری اطلاعات دقیق از گروه های عاملی خمیر بکر، نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده، فیلم های نانوکامپوزیت TOCNF/GO و اکسید گرافن، از دستگاه TOCNF/GO مدل Vertex 80 مجهز به سیستم بازتاب کلی ضعیف شده، استفاده شد. تمام طیفهای نمونه از طریق تجمع ۳۲ اسکن از ۴۰۰۰–۵۰۰ بر سانتی متر گردآوری شدند. برای هر نمونه طیف پس زمینه، گردآوری و از طیف اولیه کم شد.

پراش پرتو ایکس (XRD)

اثر پیش تیمار تمپواکسیداسیون و تیمار مکانیکی گریندینگ بر شاخص بلورینگی فیبرهای سلولزی توسط XRD بررسی شد. به این منظور، نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده به مدت ۲۴ ساعت، داخل اتوو، در دمای ۴۰ درجه سلسیوس خشک شدند و از آنها پودر تهیه شد. همچنین از خمیر کرافت اکالیپتوس سفیدسازی شده، به همین روش، پودر تهیه و به عنوان نمونه مرجع استفاده شد. فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO و اکسیدگرافن نیز توسط فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO و اکسیدگرافن نیز توسط پراش سنج XRD با تابش ACD در ۴۰ کیلوولت و ۳۰ میلی آمپر پراش سنج ۲۰/۱۰ درجه بر ثانیه، اسکن ۲۵ و محدوده زاویه ۱۰ تا ۶۰ درجه تهیه شدند. شاخص بلورینگی (C.I.) برای خمیر بکر و نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده بر اساس روش تجربی سگال محاسبه شد [۳۹]:

$$CI = \frac{I_{002} - I_{AM}}{I_{002}} \times 100$$
 (1)

در این فرمول، I₀₀₂ ، حداکثر شدت پراش ۲۰۰۲، در ۲۵ بین ۲۲ و ۲۳ درجه است. I_{AM}، مقدار حداقل در ۲۵ بین ۱۸ و ۱۹ درجه است که به فاز آمورف مربوط میشود.

میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM)

تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی از نانوفیبرهای تمپو اکسید شده و مقاطع شکست فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO

به ترتیب توسط FEG SEM QUANTA 200 و FEI ESEM QUANTA 200 گرفته شدند. سطح شکست فیلمها برای مشاهده بهتر با طلا پوشیده شدند. یک قطره از سوسپانسیون نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده با مقدار ماده خشک^۲ بسیار کم، در حدود ^{۵–}۱۰ درصد، روی یک شبکه پوشش داده شده با کربن گذاشته شد و با لایه نازک طلا پوشیده شد.

میکروسکوپ نیروی اتمی (AFM)

AFM, Nanoscope MultiMode IIIA از میکروسکوپ نیروی اتمی AFM, Nanoscope MultiMode IIIA برای بررسی نانوصفحههای اکسید گرافن استفاده شد. نمونهها با تهنشین شدن مخلوط رقیق اکسید گرافن روی سطح میکا تهیه شدند.

میکروسکوپ الکترونی عبوری (TEM)

از میکروسکوپ الکترونی عبوری TEM, Philips Tecnai G2 F20 برای بررسی نانوصفحههای اکسید گرافن voperating at 200 kV برای بررسی نانوصفحههای اکسید گرافن استفاده شد. نمونهی TEM با فرو بردن یک شبکه کربن در مخلوط رقیق اکسید گرافن تهیه شد.

تست کشش

آزمون مقاومت کششی روی فیلمهای نانوکامپوزیت SANTAM, STM-50 با استفاده از دستگاه تست کشش SANTAM, STM-50 شد. در سرعت ۱ میلیمتر بر دقیقه و نیروی ۱۰۰ نیوتن انجام شد. نمونههای مستطیلی به ابعاد ۵ و ۱۵ میلیمتر با ضخامت اسمی ۴۰ میکرومتر برای آزمون کشش استفاده شد. قبل از آزمون، تمام نمونهها به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۵ ± ۲۳ درجه سلسیوس و رطوبت نسبی ۱٪ ± ۵۰٪ قرار گرفتند. سه اندازه گیری برای هر نمونهی آزمایش انجام شد و مقدار میانگین ثبت شد.

تحلیل گرمایی وزن سنجی *(TGA)*

تحلیل گرمایی وزن سنجی (TGA) با استفاده از دستگاه STA 449 C Jupiter simultaneous TG-DSC analyzer ، ساخت کشور آلمان، انجام شد. دما، با نرخ ۱۰ درجه سلسیوس بر دقیقه، در اتمسفر نیتروژن، از دمای اتاق به حدود ۹۰۰ درجه سلسیوس افزایش یافت. برای هر بار اجرا از نمونه ۱۰ میلی گرمی استفاده شد.

روشها

تمپواکسیداسیون الیاف سلولزی

به منظور تمپواکسیداسیون الیاف سلولزی از روش سایتو^۳ استفاده شد[۴۰]. ۲۰۰ گرم خمیر کرافت اکالیپتوس سفید سازی شده

⁽¹⁾ Deionized water (**r**) Saito

(بر مبنای وزن خشک) در ۱۰ لیتر آب به مدت ۴ ساعت خیسانده شد و سپس به مدت ۵ دقیقه با یک همزن برقی به هم زده شد (غلظت سوسیانسیون ۰/۰۲ گرم بر میلی لیتر). ۱/۶ گرم ماده تمیو (با خلوص ۹۸ درصد) وزن و با هاون نرم شد. ۱۰/۳ گرم برمید سدیم (با خلوص ۹۹/۵ درصد) وزن شد. ماده تمپو و برمید سدیم به صورت جداگانه در آب دیونیزه حل شدند. ۲۸۶/۳ گرم هیپوکلریت سدیم (۱۵–۱۰ درصد) وزن شد و pH آن با اسیدکلریدریک روی ۱۰ تنظیم شد. سوسیانسیون خمیر آماده شده داخل یک بالن ریخته شده و دما و دور هم زدن به ترتیب روی ۲۵ درجه سلسیوس و ۲۰۰ دور بر دقیقه تنظيم شد. ماده تميو و برميد سديم به سوسيانسيون داخل بالن اضافه گردید و سوسپانسیون ۵ دقیقه به هم زده شد. هیپوکلریت سدیم داخل سوسیانسیون ریخته شد و غلظت سوسیانسیون با اضافه کردن ۱۰ لیتر آب دیونیزه به ۰/۰۱ گرم بر میلیلیتر رسانده شد. pH پایدار سوسپانسیون، با اضافه کردن هیدروکسید سدیم به صورت قطرهای با استفاده از قطرهچکان، روی ۱۰ حفظ شد به نحوی که هیچ کاهشی در آن مشاهده نشود و این بیانگر این است که دیگر گروه کربوکسیلی تشکیل نمی شود و هیپوکلریت سدیم به طور کامل مصرف شده است. واکنش با کاهش pH به ۷ با استفاده از اسید کلریدریک فرونشانده شد. سوسپانسیون روی یک قیف بوخنر و مش نایلونی با قطر سوراخ ۰/۶۵ میکرومتر، با آب دیونیزه شسته شد. در شکل ۱ شماتیک کلی واکنش تمپواکسیداسیون نشان داده شده است. به منظور توليد نانوفيبرهاي سلولزي، غلظت سوسيانسيون با استفاده از آب دیونیزه به ۰/۰۲ گرم بر میلی لیتر رسانده شد. سوسپانسیون در تعداد دفعات مشخص و زوایای معین بین صفحههای دیسک، از دستگاه گریندینگ عبور داده شد.

تيتراسيون هدايت الكتريكي

میزان گروههای کربوکسیل فیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده از طریق تیتراسیون هدایت الکتریکی تعیین شد. ۱۵ میلی گرم فیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده در ۲۰۰ میلی لیتر آب دیونیزه شده، داخل یک بشر ۵۰۰ میلیلیتری، به مدت ۵ دقیقه در حمام اولتراسونیک مخلوط شدند. HH سوسپانسیون با استفاده از اسید کلریدریک ۱/۰ مولار (جایگزین کردن یون های سدیم با پروتونها) روی ۳ تنظیم شد. سوسپانسیون با افزایش ۲/۰ میلیلیتری محلول هیدروکسید سدیم ۱۰/۰ مولار تیتر شد. میزان پیوند بر حسب میکرومول بر گرم با فرمول زیر محاسبه شد [۴۱]:

$$X = \frac{C \times (V_2 - V_1)}{w} \tag{(Y)}$$

در این فرمول، X میزان گروه اسیدی کلی (میکرومول بر گرم)، $V_2 = V_1$ مخلطت محلول هیدروکسید سدیم (میکرومول بر لیتر)، $V_1 = C$ مقدار هیدروکسید سدیم (لیتر) و w وزن خشک نمونه (گرم) است.

توليد نانوفيبرهاي سلولزي

بعد از پیش تیمار تمپواکسیداسیون، سوسپانسیون الیاف تمپو شده در آب با غلظت ۲ درصد، جهت انجام عملیات گریندینگ در دستگاه ماسکو ²ساخت کشور ژاپن ریخته شدند. این عملیات در ۱۵۰۰ دور بر دقیقه و ۳۲ بار عبور از گریندر (به ترتیب ۱۰، ۱۰، ۱۰ و ۲۳–" تنظیم که فاصله دو دیسک بین ۳۰"، ۳۵–"، ۳۰۱–" و ۳۰۳–" تنظیم شده است) انجام شد. این دستگاه شامل دو دیسک سنگی است که روی هم قرار دارند. دیسک پایین میچرخد در حالی که دیسک بالا بابت است. فاصله بین دو دیسک پس از بارگیری خمیر، از موقعیت صفر حرکت تا ۱۰۰۰– میکرومتر تنظیم شد. موقعیت صفر حرکت، دقیقاً در موقعیت تماس بین دو دیسک گریندر قبل از بارگذاری نقیا در موقعیت دماس مستقیمی بین دو سنگ آسیاب وجود موقعیت دیسک نیز تماس مستقیمی بین دو سنگ آسیاب وجود ندارد. سوسپانسیون نانوفیبرهای سلولزی حاصل در شکل ۲– الف ندارد. سوسپانسیون نانوفیبرهای سلولزی حاصل در شکل ۲– الف ندارد. سوسپانسیون نانوفیبرهای سلولزی حاصل در شکل ۲– الف

آماده سازی فیلمهای نانوکامپوزیت نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده و اکسید گرافن

فیلمهای نانوکامپوزیت نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده شامل ۰/۵، ۱/۵ و ۳ درصد اکسید گرافن با روش قالبگیری محلول تولید شدند [۴۲]. مقدار مناسب سوسپانسیون نانوفیبرهای سلولزی

مورد نیاز برای بدست آوردن ۰/۲۵ گرم نانوفیبرهای سلولزی (بر مبنای وزن خشک) وزن شده و در آب دیونیزه، رقیق شد. سپس، به ترتیب، ۲۵-۰/۰۰، ۰/۰۰۳۷۵ و ۰/۰۰۷۵ گرم اکسید گرافن برای تهیه فیلمهایی شامل ۰/۵، ۱/۵ و ۳ درصد اکسید گرافن، در آب دیونیزه مخلوط شدند و در یک حمام اولتراسونیک به مدت ۱۵ دقیقه تحت امواج فراصوتی قرار گرفتند. سپس سوسپانسیون اکسید گرافن به سوسپانسیون نانوفیبرهای سلولزی اضافه شد و به منظور رساندن حجم سوسپانسیون به ۵۰ میلی لیتر، به سوسپانسیون آب دیونیزه اضافه شد. سوسپانسیون حاصل ابتدا به مدت ۳ دقیقه با سرعت ۷۲۰۰ دور بر دقیقه توسط اولترا توراکس ٔ و سیس به مدت ۱۰ دقیقه توسط همزن مغناطیسی به هم زده شد. pH سوسپانسیون با استفاده از اسید کلریدریک ۰/۱ مولار تا ۲ تنظیم شد. سپس سوسپانسیون توسط همزن مغناطیسی به مدت یک ساعت بههم زده شد. در ادامه به منظور حذف حبابها، سوسپانسیون به مدت ۳ دقیقه در حمام اولتراسونیک قرار گرفت. سوسپانسیون داخل ظرف پتری ریخته شد و ۲۴ ساعت داخل اتوو در دمای ۴۰ درجه سلسیوس خشک شد. در آخر فیلمهای نازک نانوکامپوزیت نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده و اکسید گرافن با متوسط ضخامت ۴۰ میکرومتر از داخل ظروف يترى برداشته شدند (شكل٢- ب).

نتایج و بحث

منحنیهای تیتراسیون هدایت الکتریکی برای خمیر بکر، خمیر تمپو اکسید شده و نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده

شکل ۳، منحنیهای تیتراسیون هدایت الکتریکی را برای خمیر بکر، خمیر تمپو اکسید شده و نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده نشان میدهد. تیتراسیون با سه فاز مجزا مشخص میشود که در منحنیهای تیتراسیون نشان داده شده است. فاز اول: هدایت الکتریکی سوسپانسیون به علت خنثیشدن پروتونهای (+H) توسط یونهای هیدروکسیل (-OH) و افزایش یونهای (+M) که تحرک کمی دارند کاهش مییابد. فاز دوم: خنثیسازی گروههای کربوکسیلیک که طی آن هدایت الکتریکی اساساً بدون تغییر باقی میماند. یون های که طی آن هدایت الکتریکی اساساً بدون تغییر باقی میماند. یون های سدیم (+Na) توسط گروههای اسیدی کربوکسیلیک جذب میشوند. و پروتونهای (+H) نیز توسط یونهای هیدروکسیل (-OH) خنثی میشوند. فاز سوم: تجمع بیش از حد هیدروکسیدسدیم منجر به افزایش هدایت الکتریکی میشود. میزان گروه کربوکسیل در حدود ۲۰۰ میکرومول بر گرم برای کاهش قابل توجه تعداد دفعههای تیمار مکانیکی جهت

شكل ۲- (الف) تصاوير سوسپانسيون TOCNF و سوسپانسيونهای TOCNF/GO0.5 (ب) فيلمهای نانوكامپوزيت %TOCNF/GO0 و TOCNF/GO3% (از چپ به راست).

به دست آوردن ژل نانوفیبرهای سلولزی ضروری است[۴۳, ۴۳]. در اینجا، با استفاده از معادلهی ۲، میزان گروه کربوکسیلیک برای خمیر بکر، خمیر تمپو اکسید شده و نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده، به ترتیب، ۱۷۶۶، ۱۳۸۰ و ۱۲۱۰ میکرومول بر گرم محاسبه شدند، که افزایش میزان گروههای کربوکسیل خمیر تمپو اکسید شده نسبت به خمیر بکر، اکسیداسیون فیبرهای سلولزی را تأیید کرد.

طيف FTIR برای خمير بكر، فيلم %TOCNF /GO0، فيلم %TOCNF واكسيد گرافن

اندازه گیری های FTIR برای تأیید کیفی سطح اکسیداسیون نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده و بررسی واکنش بین نانوفیبرهای تمپو اکسید شده و اکسید گرافن انجام شد. شکل ۴، نانوفیبرهای تمپو اکسید شده و اکسید گرافن انجام شد. شکل ۴، طیف FTIR را برای خمیر بکر، فیلم %TOCNF/GOO طیف TOCNF/GOO و اکسید گرافن نشان می دهد. پیک جذب نزدیک به ۱۶۰۰ بر سانتی متر مربوط به ارتعاش کششی 0 = 0 از گروه -000 است. همان طور که انتظار می دود، از آنجائی که میزان گروه های -000 در خمیر بکر بسیار کم بود،

(1) Ultra Turrax

یا لبهی صفحههای اکسید گرافن وجود دارند و نقش مهمی در بهبود سازگاری بین اکسید گرافن و نانوفیبرهای سلولزی ایفا می کنند[۳۵]. در طیف اکسید گرافن، پیکهای ۱۰۵۹، ۱۳۷۴/۳، ۱۷۱۹/۳، ۳۳۸۳/۹ و ۱۶۲۱/۱ بر سانتیمتر، بهترتیب، به O – C (گروه عاملی ایوکسی یا آلکوکسی)، H - 0 (از گروہ عاملی کربوکسیل)، C = 0 (گروہ عاملی کربوکسیل و کربونیل) ، H – O (گروه عاملی هیدروکسیل) و گروه عاملی -C = C - - نسبت داده می شوند [۳۵]. تعداد زیاد گروههای عاملی اکسیژندار، صفحههای اکسید گرافن را به شدت آبدوست می کند و قابلیت مخلوط شدن آنها را در آب بهبود می بخشد. بین طیفهای FTIR براي فيلم نانوكاميوزيت %TOCNF/GO3 و فيلم %TOCNF/GO0 تفاوت کمی مشاهده شد. پیک پهن شده در ۳۳۴۸ بر سانتیمتر و تغییرهای شدت نسبی ارتعاشهای کششی 0 – C در فیلم نانوکامپوزیت /TOCNF/GO3 نشان میدهد که پیوندهای هیدروژنی در فیلم TOCNF/GO3% مختل شده است. همچنین وجود پیک جذب در ۱۷۱۹ بر سانتیمتر نشان دهنده وجود اکسید گرافن در فیلم نانوکامیوزیت TOCNF/GO3% است. این مشاهدات با نتایج زو و همکاران [۳۶] که اثر اکسید گرافن را روی ویژگیهای نانوفیبرهای سلولزی استخراج شده از الیاف دمبرگ موز بررسی کردند، مطابقت دارد. آنها ییک جذب حاصل از ارتعاش کششی O = O - c در ۱۷۲۵ بر سانتی متر را در طیفهای FTIR اکسید گرافن و فیلم نانوکامیوزیت متشکل از ۴/۴ درصد وزنی اکسید گرافن مشاهده کردند. زو و همکاران [۳۶]

پیک جذب ۱۶۰۰ بر سانتی متر برای خمیر بکر یافت نشد. پس از تمپواکسیداسیون فیبرهای سلولزی این پیک برای نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده مشاهده شد و اکسیداسیون فیبرهای سلولزی را تأیید کرد. اتمهای اکسیژن در اکسید گرافن به صورت گروههای COOH-، O = O-، O - O - O وی سطح

همچنین پیک پهنشده در ۳۳۴۰ بر سانتیمتر را نشانهای از مختل شدن پیوندهای هیدرونی در فیلم نانوکامپوزیت دانستند.

ویژگیهای مکانیکی فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO

ویژگیهای مکانیکی فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO به توزیع یکنواخت اکسید گرافن در ماده زمینه نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده و میزان واکنش بین اکسید گرافن و نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده بستگی دارد. در شکل ۵، منحنیهای تنش – کرنش برای فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO نشان داده شده است. ویژگیهای مکانیکی فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO در جدول ۱ خلاصه شده است.

همان طور که در جدول ۱ نشان داده شده است، میانگین مدول یانگ و میانگین مقاومت کششی فیلمهای نانوکامپوزیت %TOCNF/GO0.5 و TOCNF/GO1.5% در مقايسه با فيلم TOCNF/GO0% افزايش يافت. میانگین مدول یانگ و میانگین مقاومت کششی فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO1.5% به ترتیب ۱/۵۴ گیگاپاسکال و ۱۰۵/۲ مگاپاسکال محاسبه شدند. این مقادیر به ترتیب ۱۳ و ۱۹ درصد بیشتر از مقادیر به دست آمده برای فیلم %TOCNF/GO0 است، که نشان میدهد توزیع مناسب اکسید گرافن در ماده زمینهی نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده و سازگاری بین TOCNF و GO در افزایش مقاومت فیلم سهم دارد. گروههای شامل اکسیژن در اکسید گرافن می توانند از طریق پیوند هیدروژنی با نانوفیبرهای سلولزی تمیو اکسید شده وارد واکنش شوند. نسبت ظاهری بالای صفحههای های اکسید گرافن نیز برای انتقال تنش مطلوب است[۲۰]. برای تحلیل دادههای حاصل، از آزمون تجزیه واریانس استفاده شد و مقایسه میانگینها از طریق آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد انجام شد که نشان داد این افزایش در مدول یانگ و مقاومت کششی معنی دار نيست. ميانگين مقاومت كششي براي فيلم %TOCNF/GO3 ، ۷۷ مگایاسکال محاسبه شد. این مقدار ۱۴/۵ درصد کمتر از مقدار به دست آمده برای فیلم %TOCNF/GO0 بود که ممکن است ناشی از تجمع صفحههای اکسید گرافن در مقیاس نانو در داخل فیلم کامپوزیت باشد [۳۶]. این کاهش در مقاومت کششی نیز معنی دار نبود. میزان تغییر طول در هنگام شکست از ۶/۱۴ درصد برای فیلم TOCNF/GO3% به ۴/۴ درصد برای فیلم TOCNF/GO3%، به دلیل ماهیت شکننده صفحههای اکسید گرافن کاهش یافت. این مشاهده با نتایج فنگ و همکاران [۲۰]، در تولید فیلم نانو کامیوزیت انعطافیذیر

TOCNF/GO	ں نانو ک امپوزیت	، فیلمھای	مكانيكي	بژکیهای	ر ۱− <u>و</u> ی	جدوا
	اكسيدگرافن.	ں مختلف	رصدهای	با د		

تغيير طول هنگام	مقاومت كششي	مدول يانگ	درصد وزني				
شکست ۱	(مگا پاسکال)	(گیگا پاسکال)	اکسید گرافن (GO)				
8/14 (7/77)	۸۸ (۲۴/۸)	۱/۵۲ (۰/۵۷)*	•				
۵/۱۳ (۰/۸۶)	۹۱ (۳۷/۸)	1/72 (•/49)	•/۵				
۵/۸ (۳)	1.0/7 (48/7)	1/24 (•/44)	۱/۵				
4/4 (0/94)	۷۷ (۳۲/۹)	۱/۷۳ (۰/۵)	٣				

*مقادیر داخل پرانتز انحراف استاندارد برای سه تکرار هستند.

(1) Elongation at break

متشکل از سلولز باکتری و اکسید گرافن (در درصدهای وزنی ۱ و ۵)، مطابقت دارد. نتایج تحقیق آنها نشان داد که تغییر طول در هنگام شکست از ۶/۴ درصد برای فیلم سلولز باکتری به ۵/۴ درصد برای فیلمهای متشکل از سلولز باکتری و ۵ درصد وزنی اکسید گرافن کاهش یافت.

تحليل وزن سنجي حرارتي

رفتار تخریب حرارتی برای اکسید گرافن و فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO در اتمسفر نیتروژن در شکل ۶- الف و ب ترسیم شده است. اختلاط اکسید گرافن تأثیر جزئی بر دمای تخریب حرارتی نانوفيبرهاي سلولزي تميو اكسيد شده داشت. فيلم %TOCNF/GOO، کاهش وزن زیادی را در محدوده دمایی ۲۰۵ تا ۳۲۰ درجه سلسیوس و وزن باقیمانده حدود ۲۰/۵ درصد، در ۸۰۰ درجه سلسیوس نشان داد. در حالی که اکسید گرافن کاهش وزن شدیدی را به دلیل تجزیه گروههای اکسیژن، بین ۱۵۰ تا ۲۴۰ درجه سلسیوس با وزن باقیمانده ۳۷/۲ درصد در ۸۰۰ درجه سلسیوس نشان داد. خواص حرارتی فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO3% , TOCNF/GO1.5% , TOCNF/GO0.5% اثري تركيبي از خواص حرارتي فيلم %TOCNF/GO0 و اكسيد گرافن نشان دادند، يعنى دماى تخريب حرارتي فيلمهاى نانوكاميوزيت TOCNF/GO3% , TOCNF/GO1.5% ,TOCNF/GO0.5% کمی به سمت دماهای پایین تر تغییر کرد و وزن باقیمانده در ۸۰۰ درجه سلسیوس برای آنها در مقایسه با ۲۰۲/۲۰۵۶ افزایش یافت. همان طور که در شکل ۶-ج نشان داده شده است، خاکستر باقیمانده پس از تخریب حرارتی در ۸۰۰ درجه سلسیوس برای فیلمهای نانوکامپوزیت «TOCNF/GO0.5% ، TOCNF/GO0.5، TOCNF/GO1.5% و TOCNF/GO3% بهترتیب، ۲۰/۸، ۲۰/۲۵، ۲۱/۶۳ و ۲۲/۱۹ درصد است. این مشاهدهها با نتایج *وانگ* و همکاران [۳۴]، در تولید فیلمهای کامیوزیت متشکل از میکروکریستال سلولز و اکسید گرافن، مطابقت دارد. نتایج آزمون حرارتی نشان داد که دمای تخریب حرارتی برای فیلمهای شامل اکسیدگرافن به دمای پایین تر تغییر یافت. همچنین وزن خاکستر باقیمانده در ۷۰۰ درجه سلسيوس نسبت به فيلم ميكروكريستال سلولز افزايش يافت.

تحلیل پراش اشعه ایکس (XRD) برای خمیر بکر، نانوفیبرهای تمپو اکسید شده و فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO

طیف XRD برای خمیر بکر و نانوفیبرهای تمپو اکسید شده در شکل۲-الف نشان داده شده است. در مقایسه با خمیر بکر، مقدار

دوره ۴۲، شماره ۳، ۱۴۰۲

سکل ۶- منحنی های ۱GA (الف) و DTG (ب) برای قیلمهای نانو کامپوزیت TOCNF/GO و (ج) خاکستر باقیمانده در ۸۰۰ درجه سلسیوس در درصدهای وزنی اکسید گرافن

شاخص بلورینگی نانوفیبرهای تمپو اکسید شده از ۸۱ درصد به ۶۸ درصد کاهش یافت که نشان میدهد لیفی شدن مکانیکی از طریق اثر شکستن یا مکانیسم لایه برداری زنجیره های سلولزی به کریستال ها آسیب می ساند [۴۵]. شکل ۷–ب طیف های XRD را برای اکسید گرافن،

شكل ۷- (الف) طيف XRD براى خمير بكر و TOCNF (ب) طيف XRD براى GO، %TOCNF/GO0، %TOCNF/GO1، TOCNF/GO1.5% و TOCNF/GO1.5%

نانوفیبرهای تمپو اکسید شده و فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO نشان میدهد. تحلیل طیف XRD برای اکسید گرافن فاصله بین لایه ای ۰/۷۵۶۵ نانومتر را نشان داد که در محدوده مقادیری است که قبلاً گزارش شده است [۴۵-۴۷]. تمام طیفهای XRD برای فیلمهای

نانوکامپوزیت TOCNF/GO سه پیک متمایز در۲۵ برابر با ۱۵/۸، ۲۲/۷۴ و ۳۵ درجه را نشان دادند که به ترتیب به صفحههای کریستالی (۱۱۰)، (۲۰۰) و (۲۰۰) سلولز I نسبت داده شدند. طیف XRD TOCNF/GO1.5% ،TOCNF/GO0.5% برای فیلم ۳۵CNF/GO1 بود و در آنها پیک پراش مربوط به اکسید گرافن به علت مقدار کم آن یا لایه لایه شدن مؤثر احتمالی آن هنگام ساخت کامپوزیتهای TOCNF/GO

تحليل ريخت شناسي

تصاویر میکروسکوپ نیروی اتمی و میکروسکوپ الکترونی عبوری گرفته شده از محلول اکسید گرافن تأیید میکنند که اکسید گرافن خریداری شده تقریباً بهطور کامل به صورت صفحههای منفرد در سوسپانسیون آبی درآمده است. شکل ۸–الف، تصویر AFM از اکسید گرافن و مشخصات ارتفاع متناظر آن روی یک بستر میکا است و صفحههای اکسید گرافن منفرد با ضخامت ۰/۲ ± ۱/۱ نانومتر و ابعاد چند صد نانومتر را نشان میدهد. نمونهی MEM با فرو بردن یک شبکه کربنی در محلول آبی اکسید گرافن تهیه شد. شکل ۸–ب تصویر MEM از صفحههای اکسید گرافن منفرد چروکیده است. وجود صفحههای منفرد اکسید گرافن منفرد چروکیده است. در ماده زمینهی نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده اهمیت دارد.

شکل ۹- (الف و ب) تصاویر FEG-SEM نانوفیبرهای تمیو اکسید شده که با فرایند تمپواکسیداسیون و بهدنبال آن تیمار مکانیکی گریندینگ تولید شدند را نشان میدهند. تصاویر SEM از مقطع عرضی فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO در شکلهای ۹- (پ-د) نشان داده شده است. تصاویر SEM از سطح شکسته نمونهها پس از آزمون مقاومت كشش گرفته شد. سطح شكست فيلم %TOCNF/GO0 (شکل ۹- پ و ت) یکنواختی را از داخل به سطح نشان میدهد که بیانگر بافت متراکم و همگن است. ولی سطح شکست برای فیلمهای نانوكاميوزيت %TOCNF/GO0.5 و TOCNF/GO1.5 (به ترتيب شکلهای ۹- (ث و ج) و ۹- (چ و ح)) زبرتر و بدون هیچگونه تجمع اکسید گرافن است که نشان میدهد اکسید گرافن به طور یکنواخت در ماتریس سلولزی توزیع شده است و پیوند بین صفحههای اکسید گرافن و نانوفیبرهای سلولزی به اندازه کافی قوی است که برای انتقال تنش بین هر دو جزء مطلوب باشد. همچنین، از آنجائی که صفحههای اکسید گرافن و نانوفیبرهای سلولزی هر یک به صورت جداگانه دارای خواص مکانیکی مناسبی هستند، تشکیل پیوند بین

شکل ۸- (الف) تصویر صفحههای اکسید گرافن گرفته شده توسط AFM با مقياس ١/۴ ميكرومتر و مشخصات ارتفاع مربوطه (ب) تصوير TEM صفحههای GO در مقیاس ۲/۲ میکرومتر.

آنها باعث بهبود خواص کامپوزیت حاصل شد [۴۷]. در فیلمهای نانوکامپوزیت %TOCNF/GO0.5 و TOCNF/GO1.5% صفحههای اکسید گرافن و نانوفیبرهای سلولزی به صورت یکنواخت در یکدیگر مخلوط شدند و تشکیل پیوند هیدروژنی قوی بین آنها توسط طیف FTIR تأیید شد. این پیوند منجر به بهبود خواص مکانیکی فیلمها شد. از طرف دیگر، فیلم %TOCNF/GO3 (شکل ۹- (خ و د)) تجمع زیاد اکسید گرافن و پیوند ضعیف بین اکسید گرافن و نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده را نشان داد. چنین تجمعی منجر به لغزش صفحههای اکسید گرافن شد و عدم انتقال تنش از ماتریس سلولز به صفحههای اکسید گرافن را به دنبال داشت و در نتیجه، این امر، قابلیت تقویت اکسید گرافن را به طور قابل توجهی کاهش داد [۳۴–۳۶].

شکل ۹- تصاویر FEG-SEM با بزرگنمایی کم (چپ) و بزرگنمایی زیاد (راست) برای نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده (الف و ب) و تصاویر SEM از مقطع عرضی برای فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GOO% (پ و ت)، TOCNF/GO1.5% (ټوج)، TOCNF/GO0.5% (چوح) و TOCNF/GO3% خ و د).

نتيجه گيري

فيلمهاى نانوكامپوزيت متشكل از نانوفيبرهاى سلولزى تميو اکسید شده و اکسید گرافن با روش قالب گیری محلول تولید شدند. میزان مصرف اکسید گرافن در فیلمهای نانوکامپوزیت TOCNF/GO، ویژگیهای فیلمها را به شدت تحت تأثیر قرار داد. مقاومت کششی فيلمها با مصرف اكسيد گرافن تا ١/٥ درصد وزني، افزايش يافت.

مصرف ۳ درصد وزنی اکسید گرافن باعث کاهش مقاومت کششی فیلم شد. تصاویر SEM ، طیف FTIR و طیف XRD تأیید کردند اکسید گرافن به طور یکنواخت در ماده زمینه توزیع شده است و از طریق پیوندهای هیدروژنی بین مولکولی با نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده واکنش داده است که باعث افزایش مقاومت کششی فیلمهای %TOCNF/GO0 و %TOCNF/GO1 شد. اما افزایش میزان مصرف اکسید گرافن به ۳ درصد وزنی، تأثیر منفی بر مقاومت میزان مصرف اکسید گرافن به ۳ درصد وزنی، تأثیر منفی در ماده میزان مصرف اکسید گرافن به ۳ درصد وزنی، تأثیر منفی در ماده میزان مصرف اکسید گرافن و ناهمگنی در ماده زمینه نانوفیبرهای سلولزی تمپو اکسید شده یا ناپیوستگی در ساختار فیلم %TOCNF/GO3 بود. نتایج TGA، کاهش اندک دمای تخریب حرارتی و افزایش درصد خاکستر باقیمانده پس از تخریب مرارتی را برای فیلمهای نانوکامپوزیت %TOCNF/GO0.5 روراتی را برای فیلمهای نانوکامپوزیت %TOCNF/GO0.5

%TOCNF/GO0 نشان دادند. این پژوهش نشان داد که اکسید گرافن در درصدهای وزنی پائین تقویتکننده مناسبی برای فیلم نانوسلولز اصلاح شده است.

قدرداني

نگارندگان مایلند از انستیتو پلی تکنیک گرنوبل فرانسه و آقای ناصر بلگسام^۱، مدیر انستیتو، بهخاطر در اختیار گذاشتن تجهیزات آزمایشگاهی جهت ساخت فیلمهای نانوکامپوزیت قدردانی نمایند.

تاريخ دريافت : ۲۲ / ۱۰ / ۱۴۰۰ ؛ تاريخ پذيرش : ۱۳ / ۰۴ / ۱۴۰۱

مراجع

- Sellinger A., et al., Continuous Self-Assembly of Organic–Inorganic Nanocomposite Coatings That Mimic Nacre. *Nature*, **394(6690)**: 256-260 (1998).
- [2] Klemm D., et al., Polysaccharides II: Polysaccarides from Eukaryotes. *Biopolymers*, 6:(Wiley-VCH Weinheim): 275-319 (2004).
- [3] Turbak A.F., Snyder F.W., Sandberg K.R., Microfibrillated Cellulose, A New Cellulose Product: Properties, Uses, and Commercial Potential. Appl Polym Sci Appl Polym Symp. (1983).
- [4] Lavoine N., et al., Microfibrillated Cellulose–Its Barrier Properties and Applications in Cellulosic Materials: A Review. *Carbohydrate polymers*, 90(2): 735-764 (2012).
- [5] Saini S., et al., Surface Cationized Cellulose Nanofibrils for the Production of Contact Active Antimicrobial Surfaces. *Carbohydrate polymers*, **135**: 239-247 (2016).
- [6] Hoeng F., Denneulin A., Bras J., Use of Nanocellulose in Printed Electronics: A Review. Nanoscale, 8(27): 13131-13154 (2016).
- [7] Brodin F.W., Gregersen Ø.W., Syverud K., Cellulose Nanofibrils: Challenges and Possibilities as a Paper Additive or Coating Material–A Review. Nordic Pulp & Paper Research Journal, 29(1): 156-166 (2014).
- [8] Bardet R., et al., Metod for Making Paper. WO 2014118466 (A1) (2014).
- [9] Oksman K., et al., Review of the Recent Developments in Cellulose Nanocomposite Processing. Composites Part A: Applied Science and Manufacturing, 83: 2-18 (2016).

(1) Naceur Belgacem

- [10] Mariano M., El Kissi N., Dufresne A., Cellulose Nanocrystals and Related Nanocomposites: Review of Some Properties and Challenges. Journal of Polymer Science Part B: Polymer Physics, 52(12): 791-806 (2014).
- [11] Jorfi M. Foster E.J., Recent Advances in Nanocellulose for Biomedical Applications. Journal of Applied Polymer Science, **132(14): شماره صفحه اول و آخر** (2015).
- [12] Gontard N., Guilbert S., CUQ J.L., Water and Glycerol as Plasticizers Affect Mechanical and Water Vapor Barrier Properties of an Edible Wheat Gluten Film. Journal of food science, 58(1): 206-211 (1993).
- [13] Hagenmaier R.D. Shaw P.E., Moisture Permeability of Edible Films Made with Fatty Acid and Hydroxypropyl Methyl Cellulose. Journal of Agricultural and Food Chemistry, 38(9): 1799-1803 (1990).
- [14] Maftoonazad N., Ramaswamy H.S., Marcotte M., Shelf-Life Extension of Peaches Through Sodium Alginate and Methyl Cellulose Edible Coatings. International journal of food science & technology, 43(6): 951-957 (2008).
- [15] Park H.J., et al., Permeability and Mechanical Properties of Cellulose-Based Edible Films. Journal of Food Science, 58(6): 136-1364 (1993).
- [16] Yang L., Paulson A., Effects of Lipids on Mechanical and Moisture Barrier Properties of Edible Gellan Film. Food research international, 33(7): 571-578 (2000).
- [17] Coleman J.N., et al., Small But Strong: A Review of the Mechanical Properties of Carbon Nanotube-Polymer Composites. Carbon, 44(9): 1624-1652 (2006).
- [18] Han D., et al., Preparation of Chitosan/Graphene Oxide Composite Film with Enhanced Mechanical Strength in the Wet State. Carbohydrate Polymers, 83(2): 653-658 (2011).
- [19] Han D., et al., Cellulose/Graphite Oxide Composite Films with Improved Mechanical Properties Over a Wide Range of Temperature. Carbohydrate Polymers, 83(2): 966-972 (2011).
- [20] Feng Y., et al., A Mechanically Strong, Flexible and Conductive Film Based on Bacterial Cellulose/Graphene Nanocomposite. Carbohydrate Polymers, 87(1): 644-649 (2012).
- [21] Li D., et al., Processable Aqueous Dispersions of Graphene Nanosheets. Nature nanotechnology, **3**(2): 101-105 (2008).
- [22] Li R., Liu C., Ma J., Studies on the Properties of Graphene Oxide-Reinforced Starch Biocomposites. Carbohydrate Polymers, 84(1): 631-637 (2011).
- [23] Salavagione H.J., Gomez M.A., Martinez G., Polymeric Modification of Graphene Through Esterification of Graphite Oxide and Poly (Vinyl Alcohol). Macromolecules, 42(17): 6331-6334 (2009).
- [24] Steurer P., et al., Functionalized Graphenes and Thermoplastic Nanocomposites Based Upon Expanded Graphite Oxide. Macromolecular rapid communications, 30(4-5): 316-327 (2009).
- [25] Wu X. Liu P., Facile Preparation and Characterization of Graphene Nanosheets/Polystyrene Composites. Macromolecular Research, 18(10): 1008-1012 (2010).

- [26] Xu J., et al., Hierarchical Nanocomposites of Polyaniline Nanowire Arrays on Graphene Oxide Sheets with Synergistic Effect for Energy Storage. ACS nano, 4(9): 5019-5026 (2010).
- [27] Paredes J., et al., Graphene Oxide Dispersions in Organic Solvents. Langmuir, 24(19): 10560-10564 (2008).
- [28] Fang M., et al., Covalent Polymer Functionalization of Graphene Nanosheets and Mechanical Properties of Composites. *Journal of Materials Chemistry*, **19(38)**: 7098-7105 (2009).
- [29] Liang J., et al., Molecular-Level Dispersion of Graphene Into Poly (Vinyl Alcohol) and Effective Reinforcement of Their Nanocomposites. *Advanced Functional Materials*, **19(14)**: 2297-2302 (2009).
- [30] Villar-Rodil S., et al., Preparation of Graphene Dispersions and Graphene-Polymer Composites in Organic Media. *Journal of Materials Chemistry*, **19(22)**: 3591-3593 (2009).
- [31] Rana V.K., et al., Synthesis and Drug-Delivery Behavior of Chitosan-Functionalized Graphene Oxide Hybrid Nanosheets. *Macromolecular Materials and Engineering*, 296(2): 131-140 (2011).
- [32] Yang X., et al., Well-Dispersed Chitosan/Graphene Oxide Nanocomposites. ACS applied materials & interfaces, 2(6): 1707-1713 (2010).
- [33] He Y., et al., Alginate/Graphene Oxide Fibers with Enhanced Mechanical Strength Prepared by Wet Spinning. *Carbohydrate Polymers*, 88(3): 1100-1108 (2012).
- [34] Wang B., et al., Relationship Between Dispersion State and Reinforcement Effect of Graphene Oxide in Microcrystalline Cellulose–Graphene Oxide Composite Films. *Journal of Materials Chemistry*, 22(25): 12859-12866 (2012).
- [35] Yadav M., et al., Eco-Friendly Synthesis, Characterization and Properties of a Sodium Carboxymethyl Cellulose/Graphene Oxide Nanocomposite Film. *Cellulose*, 20(2): 687-698 (2013).
- [36] Xu C., et al., Effect of Graphene Oxide Treatment on the Properties of Cellulose Nanofibril Films Made of Banana Petiole Fibers. *BioResources*, 10(2): 2809-2822 (2015).

[۳۷] تقی زاده، محمد جواد؛ سید افقهی، سید سلمان؛ امیرپور، کیوان؛ سنتز هیبرید نانوکامپوزیت کایرال نیکل دار بر پایه ی گرافن اکسید، نانولوله ی کربنی تک دیواره و پلی آنیلین: شناسایی، بررسی ساختار نانوکامپوزیت و

مطالعهی خاصیت جذب امواج رادار، *نشریه شیمی و مهندسی شیمی ایران*، **۲۷(۲):** ۱ تا ۱۲ (۱۳۹۷).

[۳۸] اسلامی، بهنام؛ احسانی نمین، پروین؛ قاسمی، اسماعیل؛ عزیزی، حامد؛ کرابی، محمد؛ بررسی جذب یون کادمیم ازمحلول آبی با استفاده از نانوکامپوزیت بر پایه کیتوزان/ نانو صفحههای گرافن اصلاح شده با تری

اتیل آمین، نشریه شیمی و مهندسی شیمی ایران، ۳۶(۲): ۱۱۵ تا ۱۲۵ (۱۳۹۶).

- [39] Segal L., et al., An Empirical Method for Estimating the Degree of Crystallinity of Native Cellulose Using the X-Ray Diffractometer. *Textile research journal*, 29(10): 786-794 (1959).
- [40] Saito T., et al., Cellulose Nanofibers Prepared by TEMPO-Mediated Oxidation of Native Cellulose. *Biomacromolecules*, 8(8): 2485-2491 (2007).

- [41] da Silva Perez D., Montanari S., Vignon M.R., TEMPO-Mediated Oxidation of Cellulose III. Biomacromolecules, 4(5): 1417-1425 (2003).
- [42] Wang S.-F., et al., Preparation and Mechanical Properties of Chitosan/Carbon Nanotubes Composites. Biomacromolecules, 6(6): 3067-3072 (2005).
- [43] Besbes I., S. Alila, and S. Boufi, Nanofibrillated Cellulose from TEMPO-Oxidized Eucalyptus Fibres: Effect of the Carboxyl Content. Carbohydrate Polymers, 84(3): 975-983 (2011).
- [44] Besbes I., M.R. Vilar, and S. Boufi, Nanofibrillated Cellulose from Alfa, Eucalyptus and Pine Fibres: Preparation, Characteristics and Reinforcing Potential. Carbohydrate Polymers, 86(3): 1198-1206 (2011).
- [45] Liao K.-H., et al., Aqueous Only Route Toward Graphene from Graphite Oxide. ACS nano, 5(2): 1253-1258 (2011).
- [46] Dubin S., et al., A One-Step, Solvothermal Reduction Method for Producing Reduced Graphene Oxide Dispersions in Organic Solvents. ACS nano, 4(7): 3845-3852 (2010).
- [47] Luong N.D., et al., Graphene/Cellulose Nanocomposite Paper with High Electrical and Mechanical Performances. Journal of Materials Chemistry, 21(36): 13991-13998 (2011).